

یادداشت

جهش در بومی سازی امنیت

دکتر هادی محمدی

دبیر ویژه نامه جهش امنیت دریایی

است، از مفهومی به نام امنیت بومی سخن بگوییم و هر آنچه در این سال ها از ناوشکن و زیردریایی گرفته تا هواپیما، تانک، سلاح، موشک و اژدر ساخته ایم را در این مفهوم بگنجانیم. امروز امنیت ایران کاملاً بومی، متکی به داخل و غیرعاریه ای است و به همین دلیل تحریم شدن یا نشدن ایران نمی تواند فشاری بر توان دفاعی کشورمان بیاورد که اگر این فشارها اثر گذار بود قطعاً دشمنان بی اخلاق ما که جنگ اقتصادی علیه ایران به راه انداخته اند و حتی به داروی کودکان بیمار هم رحم نکرده اند به سراغ جنگ نظامی نیز می رفتند. در واقع به مدد تدابیر فرمانده معظم کل قوا و تلاش در بدنه نیروهای مسلح، هر تحریمی که بیاید و برود به قول فرمانده نیروی دریایی ارتش تنها به یک شوخی شباهت دارد. این بومی بودن امنیت و تجهیزات همچنین باعث شده تا دشمن از توان تجهیزات و تسلیحات ما بی خبر بماند که خود نوعی از بازدارندگی را برای دشمن ما ایجاد کرده است. امروز نیروی دریایی ارتش جمهوری اسلامی ایران توانسته با نگاه به امنیت بومی و با سیاست حضور مقتدرانه در آب های بین المللی به سمت یک نیروی دریایی مدرن و در عین حال معقول و متناسب با نیازها و منافع کشورمان حرکت کند و در این میان تقریباً تمام نیازهای گلوگاهی خود به تجهیزات و تسلیحات را در داخل بسازد یا تامین کند. نیروی دریایی در این سال ها و به ویژه در دوره اخیر با یک جهش در تولید تجهیزات و قطعات روبه رو بوده و بر مبنای شعار امسال یعنی جهش تولید چندین دستاورد مهم و راهبردی را نیز رونمایی می کند؛ دستاوردهایی که هر چه بیشتر این نیرو را به سمت جهش امنیت دریایی مد نظر رهبر انقلاب و فرماندهان این بخش از نیروهای مسلح رهنمون می سازد. ویژه نامه جهش امنیت دریایی که به مناسبت چهلمین سالگرد عملیات پیروز مروارید در هفتم آذرماه ۱۳۵۹ و همزمان با سال جهش تولید تدوین شده، کوشیده تا با گزارش های میدانی از کارخانجات و مراکز تولید نیروی دریایی ارتش در بندرعباس و گفت و گو با فرماندهان و متخصصان این نیرو، به صورت اجمالی گوشه هایی از جهش در تولیدات دفاعی نیروی دریایی که نتیجه اش جهش در تولید امنیت بومی کشور عزیزمان در حوزه دریاست را به تصویر بکشد. این کمترین، پیشکش می شود به شهدای نیروی دریایی در دفاع مقدس و همه تلاشگران و مجاهدان تولیدگر نداجا که در شرایطی سخت و طاقت فرسا به جهادی رشک برانگیز مشغولند و ما را از دوست و دشمن بی نیاز کرده اند. لازم است به رسم ادب، سپاسی خالصانه داشته باشیم از امیر دریادار خانزادی، فرمانده محترم نیروی دریایی ارتش که همه نوع همکاری را با موسسه فرهنگی خراسان برای تدوین این ویژه نامه مبذول داشتند و تشکر ویژه از دوستان عزیزمان در اداره عقیدتی-سیاسی نیروی دریایی ارتش که با جدیت و توان بالا ما را در تدوین این ویژه نامه یاری کردند.

دنیای امروز دنیای تبادل و بدهستان در همه زمینه هاست و آنچه بیشتر مردم از این بدهستان ها می شنوند و می دانند اقتصادی است اما خبره های اقتصاد هم می دانند که اگر در کشوری امنیت به صورت کامل حکمفرما نباشد، اقتصاد هم به صورت تام و تمام شکوفا نخواهد شد و در واقع یک ارتباط دوسویه و مستقیم میان میزان امنیت و توسعه اقتصادی در هر جامعه بشری وجود دارد. در ایران ما که ۴۱ سال است با شعار استقلال به دنبال رهایی از وابستگی های سیاسی و اقتصادی ذلت آفرین است معنای بدهستان و تبادل اقتصادی با سایر نقاط دنیا تفاوت مهمی دارد. جمهوری اسلامی ایران بارها در این چهار دهه با انواع تحریم های ظالمانه و غیرقانونی قدرت های بزرگ به ویژه آمریکا روبه رو شده و همچنان در چنین جنگی با مظلومیت تمام بسر می برد. شاید یکی از بهترین اقدامات برای کاهش ضرر تحریم های اقتصادی، بومی کردن اقتصاد باشد و این که بتوانیم حداقل در کالاهای مهم به حدی از توان داخلی برسیم تا دشمن نتواند با تحریم به ما ضربه بزند. حال اگر از حوزه اقتصاد وارد حوزه امنیت شویم چنین مفهومی آنجا نیز قابل مشاهده است. صاحب نظران حوزه امنیت، امنیت را به مثابه یک کالای ارزشمند می دانند که هزینه کردن برای آن کاری عاقلانه و در واقع تلاش برای فراهم کردن زیرساخت رشد سایر حوزه ها از سیاسی و اقتصادی گرفته تا اجتماعی و فرهنگی در جامعه است. در مورد کالای امنیت نیز ما ۴۰ سال است که در تحریم های سخت تسلیحاتی هستیم که نگذاشته به میزان و مقدار لازم و مورد نیازمان در گذشته و حتی در سخت ترین دوران که جنگ تحمیلی را داشتیم به واردات تسلیحات بپردازیم. در این سال ها این جوانان و نیروهای متخصص و مومن ما در وزارت دفاع و جهادهای خود کفایی بودند که با همتی مثال زدنی بار تولید و پیشرفت دفاعی ایران را بر دوش گرفته و نگذاشتند سرزمین عزیزمان در تولید کالای امنیت به ویژه در حوزه تسلیحات و اقتدار آفرینی بومی ذره ای دچار عقب ماندگی شود. حالاً می توانیم با چنین رویکردی که حاصل ۴۰ سال مجاهدت خستگی ناپذیر